

[Iver Poulsen.]

et lovforslag om, at det skulle forbydes organisationer — det drejer sig om faglige organisationer — at yde politiske partier støtte, men den opfattelse havde vi jo rimeligvis forladt, fordi lovforslaget ikke var blevet genfremsat. Dertil vil jeg svare, at jeg kan ikke se nogen fornuftig mening i at genfremsætte et lovforslag, som én gang er blevet afvist af et stort flertal i tinget, før tinget eventuelt får en anden sammensætning. Vi har den samme opfattelse, som vi havde dengang, og vi synes i hvert fald, at det, man må tilstræbe — og det var det, vi ønskede med vort forslag — er at forhindre, at vælgerne kommer til gennem deres faglige organisation tvangsmæssigt at betale til politiske partiers agitation, politiske partier, som de ikke sympatiserer med.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen hævdede, at spærrereglerne ikke i mindste måde har været til hinder for, at nye partier er blevet repræsenteret i folketinget. Denne udtalelse må jeg i hvert fald protestere imod, for vi, de uafhængige, har oplevet såvel ved valget i 1953 som ved valget i 1957, at netop disse spærreregler har været en alvorlig hindring for de uafhængiges repræsentation i folketinget, og det var fordi visse borgerlige blade og partier brugte spærrereglerne til en ganske hensynsløs og udemokratisk stemmepildkampagne. Der er vist ingen, der vil nægte, at de 1.500 stemmer, som de uafhængige manglede i at opnå de 60.000 stemmer i 1953, ikke med lethed ville have været opnået, hvis ikke man netop havde benyttet spærrereglerne i en usaglig og hensynsløs stemmepildkampagne mod de uafhængige.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg må takke for den interesse, der er vist, og for den tilslutning, der er givet i hvert fald til en del af vort lovforslag, ja ikke sådan, at man har forpligtet sig til at stemme for det, men sådan, at man er villig til at overveje det, idet man erkender, at her ligger problemer.

Og så må jeg konstatere, at den eneste ordfører for andre partier — selvfølgelig taler jeg ikke om vort eget — der har udtalt sig og udtalt sig decideret imod hele vort lovforslag, er det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der talte på de uafhængiges vegne. Det ærede medlem fandt ikke, at

vort forslag om at føre valgloven tilbage til bestemmelserne fra 1920 var så godt, for det var ikke nær så demokratisk som det forslag, det ærede medlems parti tidligere er kommet med. Hvis det ærede medlem er utilfreds, synes jeg, han selv kunne komme med et forslag, men det har han undladt.

I øvrigt tager det ærede medlem fuldstændig fejl, når han mener, at vort forslag ikke ville hjælpe partier med jævn tilslutning ud over hele landet. Men der findes ikke sådanne partier, der findes ikke i Danmark et parti, der har jævn tilslutning ud over hele landet. Der er partier, der har særlig megen tilslutning i byerne, der er partier, der har særlig megen tilslutning i Jylland, der er partier, der har særlig megen tilslutning i hovedstaden, og der er partier, der har særlig megen tilslutning i landdistrikterne. Men hvis man vil gå stemmetallene igennem fra folketingsvalgene siden 1920, vil man se, at partier med jævn tilslutning over hele landet simpelt hen ikke findes og ikke har eksisteret, i hvert fald ikke i den periode.

Derfor tror jeg ikke, man løser problemet ved fortrinsvis at koncentrere sig om dette, og jeg er stadig af den mening, at de bedste valglovbestemmelser, vi har haft, når det drejer sig om fordeling af tillægsmandater, det er dem, der blev indført i valgloven i 1920. Jeg ved godt, at de argumenter, der kan fremføres imod denne del af vort lovforslag, er fremført så ofte, at det selvfølgelig ikke er nødvendigt at fremføre dem her. De eneste nye argumenter, vi har hørt, er egentlig dem, det ærede medlem hr. Iver Poulsen kom med, og derfor har jeg beskæftiget mig med dem.

Jeg bliver imidlertid nødt til at komme med en bemærkning til det ærede medlem hr. Harald Nielsen, der talte for venstre. Han gør ingen røverkule af sit og venstres hjerte, men vil gerne have tillægsmandaterne afskaffet og have forholdstalsvalg i amts- og storkredse, og — siger han — det har vi også snakket om, men det strandede på, at man ikke kunne opnå matematisk retfærdighed.

I de samtaler om dette emne, jeg har været med til, har vi aldeles ikke indset, at det strandede på spørgsmålet om matematisk retfærdighed. Der er heller ingen